Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26825
Copyright: Admont, Benediktinerstift

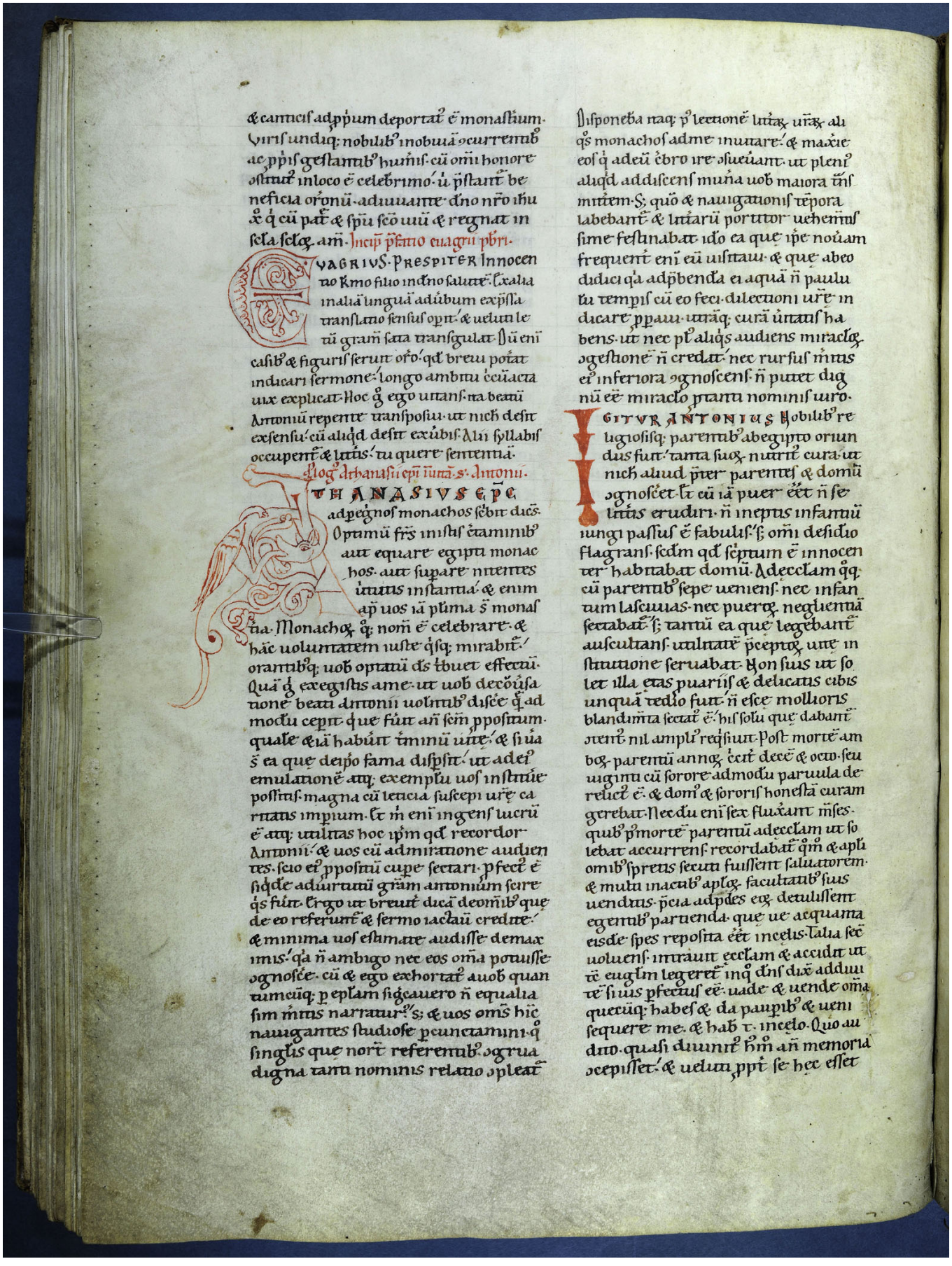

& canticis adp̄ium deportat ē monasteriū.
Viris undiq; nobilib⁹ inobuā occurrentib⁹
ac pp̄ris gestantib⁹ humiliſ. cū oī honore
ſtituā inloco ē celebrimo. ū pſtant be
neficia oronū. adiuuante dño nro ihu
xp̄o q̄ cū pat̄ & ſpu ſco uiu & regnat in
ſcla ſclo. aīn. Incip̄ p̄fatio euagrii p̄bri.

EVAGRIVS PRESPITER Innocen
tio kmo filio in dño salutē. Exalia
in aliā linguā adūbum exp̄ſſa
translato sensus opit & uelut le
tū gram̄ata transgulat. Ju enī
casib⁹ & figuris seruit oro. qđ breui potat
indicari sermone. longo ambitu ēcūacta
uix explicat. Hoc g̃ ego ut transſ. ta beatī
Antonii repente transposui. ut nich desit
exsensu. cū aliq̄d desit exūbis. Alii syllabis
occupent & litis. tu quere sententiā.
Prologꝰ athanasii epi in uitā s. antonii.

ATHANASIVS EPC
adpēgnos monachos scribit dicēs.
Optimū frēs inistis ēaminib⁹
aut equare egipti monac
hos. aut superare nitentes
iuuus instantia. & enim
ap̄ uos iā p̄ma s̄ monas
tia. Monachoꝝ q̄; nom̄ ē celebrare. &
hāc uoluntatem iuste q̄sq; mirabit.
orantib⁹q; uob optatū ds tbuet effectū.
Quā g̃ exegistis ame. ut uob decōūsa
tione beati Antonii uolentib⁹ discē q̄ ad
modū cepit. q̄ue fuit aīe scēm ppositum.
quale & iā habuit in minū uite. & si ua
s̄ ea que depo fama disp̄sit. ut adei
emulationē aīq; exemplū uos instituē
possitis. magna cū tencia suscepi ut̄e ca
rnalis impium. Et m̄ enī ingens lucrū
ē aīq; utilitas hoc ip̄m qđ recordor
Antonii. & uos cū admiratione audien
tes. scio ei⁹ ppositū cupe sectari. p̄fecto ē
sīqđe admirandū gr̄am antonium scire
q̄s fuit. Ergo ut breuit dicā deo mīb⁹ que
de eo referunt & sermo iactatū credite.
& minima uos estimate audisse de max
imis. q̄a n̄ ambigo nec eos oīa potuisse
ognoscē. cū & ego exhortat̄ a uob quan
tumcūq; p eplam sigcauero n̄ equalia
sim mīs narraturꝰ s; & uos oms hic
nauigantes studiose peuunctamini. q̄
singlis que nort referentib⁹ ogrua
digna tanto nominis relatio opleat.

Disponeba itaq; p̄ lectionē intra uitā alī
q̄s monachos ad me inuitare. & maxie
eos q̄ adeū ēbro ire solebant. ut pleni⁹
aliq̄d addiscens mīa uob maiora tīs
mittem. S; quō & nauigationis tēpora
labebant & intrarū portitor uehemēs
sime festinabat. ido ea que ip̄e nouam
frequent enī eū uisitau. & que abeo
didici q̄a adp̄benda ei aquā n̄ paulu
tu tempis cū eo feci. dilectioni utē in
dicare ppau. utāq; curā utilis ha
bens. ut nec pl⁹ aliq̄s audiens miracl⁹
ogestione n̄ credat. nec rursus mīus
ei⁹ inferiora ognoscens. n̄ putet dig
nū ēe miraclo p̄tanto nominis uro.

IGITVR ANTONIVS nobilib⁹ re
ligiosisq; parentib⁹ abegipto orun
dus fuit. tanta suos nutrit cura. ut
nich aliud p̄ter parentes & domū
ognoscēt. Et cū iā puer ēēt n̄ se
lentus eruditi. n̄ ineptus infantū
iungi passus ē fabulis. s; omī desidio
flagrans. scdm qđ scptum ē innocen
ter habitabat domū. Adeccl̄am q̄q.
cū parentib⁹ sepe ueniens. nec infan
tum lasciuias. nec puerog negligentiā
sectabat. s; tantū ea que legebant
auscultans. utilitatē p̄ceptoꝝ utē in
stitutione seruabat. Non suus ut so
let illa etas puaris & delicatis cibis
unquā tedio fuit. n̄ esce molliorib⁹
blanditia sectat ē. his solū que dabant
petent. nil ampli⁹ req̄siuit. Post mortē am
boꝝ parentū annoꝝ cert decē & octo. seu
uiginti cū sorore admodū parula de
relict ē. & dom⁹ & sororis honestā curam
gerebat. Necdū enī sex fluxant mīses.
quib⁹ p̄ mortē parentū ad ecclam ut so
lebat accurrens. recordabat q̄m & apli
omib⁹ spretis secuti fuissent saluatorem.
& mutu inacub⁹ aplog facultatib⁹ suis
uenditis. p̄cia adp̄des eog detulissent
egentib⁹ partienda. que ue acquama
eis de spes reposita ēēt in celis. Talia sēc
uoluens. intrauit ecclam & accidit ut
tē euglm legeret. inq̄ dns dic̄ adduu
tē si uis pfectus ēe. uade & uende oīa
quecūq; habes & da pauplb⁹ & ueni
sequere me. & hab t. in celo. Quo au
dito. quasi diuinit⁹ h̄m aī memoriā
accepisset. & uelut ppt̄ se hec esset